

Huys Magazine

Jaargang 30 – nummer 1

In dit nummer o.a. Wandeldoelen

Tuin

Boeken en Bieb

En veel meer

Van de Redactie

Voor u ligt het eerste nummer van ons Huysmagazine van dit jaar. Voor ons als redactie was het maken van dit nummer een hele opgave, omdat we onze voorzitter, Miranda Kip, moesten missen. Ze heeft een prachtige nieuwe baan gevonden. Gelukkig heeft Wilbert Hoffstädt zich bereid verklaard de hoofdredactie op zich te nemen. Elders in dit nummer kunt u nader kennis met hem maken.

Ons voornemen is dit jaar drie nummers te doen verschijnen en daarmee goed te maken dat er in 2024 door Miranda's vertrek slechts één nummer is verschenen.

Het Huysmagazine is bedoeld voor alle bewoners en hun naasten, voor medewerkers en voor vrijwilligers. Als u suggesties heeft voor onderwerpen of thema's, als u leuke foto's heeft of anderszins een bijdrage wilt leveren, de uiterste inleverdatum voor het volgende nummer is 1 mei.

Veel leesplezier!

Colofon

Het Huys Magazine Westerholm verschijnt drie keer per jaar op papier en is digitaal te vinden op www.westerholm.nl onder Over ons en dan het kopje Nieuws. Het idee erachter is dat het makkelijk leesbaar en informatief is. Dit voor zowel de bewoners, medewerkers, vrijwilligers als andere belangstellenden in en buiten de wijk.

Naast een aantal vaste rubrieken en columns zijn er onder meer interviews met bewoners, medewerkers en vrijwilligers, wetenswaardigheden en is er plek voor inbreng van lezers.

De redactie is eindverantwoordelijk voor de inhoud van het Magazine.

Redactie

Dhr. W. Hoffstädt

Mevr. B. Arends

Mevr. T. Zuidema

Mevr. A. Tilman

Mevr. V. Duursma

Mevr. M. Beckers

Vormgeving

De heer J. Langeveld

Kopij

Kopij voor de volgende uitgave van het Magazine kunt u tot 1 mei inleveren bij de receptie of mailen naar redactie@westerholm.nl

Inhoud

Voorwoord	2
Berichten uit de Bewonersraad	3
Vrienden van Westerholm	4
Team Hospitality	5
Boekbesprekingen	6
Expositie Marieke Keuning	8
De Historie van Westerholm	9
Kennismaken met een vrijwilliger	10
Vertrek Jiska Keizer	11
Column geestelijk verzorger	12
Nieuwe Medewerkers	13
Koudwaterzwemmen	14
Wandeldoelen	16
Jaren '20 en '30 huizen in Haren	18
Wat groeit en bloeit er in de tuin?	20
De bibliotheek van Westerholm	23
Wandeling met mevrouw Gé Bos-Oosting	24
De zelfredzaamheidskoffer	26
Waard om te weten	27
Project "Elkaars Leefwereld leren kennen"	28
Oude Doos	29
Gedichtenrubriek	30
Ikjes	32

Voorwoord

Er staat een nieuw seizoen voor de deur. Na een lange winter dient het voorjaar zich aan. Het is een prachtig seizoen. Ieder jaar opnieuw is het bijzonder om het mooiste groen en de mooiste bloemen tevoorschijn te zien komen uit dor hout of zwarte grond.

Nieuw leven dient zich aan op iets wat oud en dor lijkt. Zo gaat dat ook met ons mensen. Oud worden lijkt soms gepaard te gaan met dorheid en saaiheid. Niets is echter minder waar. Voor mij – en ik hoop voor velen van u - bewijst Westerholm dat het ook anders kan.

We zijn immers in staat om samen een bloeiende leefgemeenschap te creëren. Waarin we oog hebben voor elkaar, voor de eigenheid van ieder individu. En waarin de levenswijsheid van ouderen garant staat voor eenheid in verscheidenheid. We hebben immers aan den lijve ondervonden dat geluk niet ; in materie of macht, maar in er zijn voor elkaar.

Steeds meer mensen weten Westerholm te vinden. Soms vanwege toenemende beperkingen, maar steeds meer ook om elkaar te ontmoeten. Westerholm als centrum in de wijk Maarwold, voor jong en oud. Kinderen van de Nicolaaschool in gesprek met bewoners van Westerholm. Medewerkers van Cosjs die mooie dingen maken in Westerholm of helpen in het restaurant. Buren die actief betrokken zijn bij het wel en wee van de wijk en die Westerholm soms gebruiken als vergaderlocatie of als ontmoetingsplek.

Zo is “fijn en veilig oud worden” niet dor en saai, maar een inspiratiebron voor samen leven, samen wonen, samen doen!

Het Huysmagazine illustreert de verscheidenheid van ons allen. En tegelijkertijd verbindt het ons omdat het gaat over mensen, dingen en activiteiten die ons interesseren.

Ik wens u veel leesplezier.

Berichten van de Bewonersraad

De Bewonersraad behartigt de belangen van alle bewoners van Westerholm, van zowel de bewoners van het Beatrixhuys, als die van het Irenehuys en het Westerhuys. In andere organisaties is meestal sprake van Cliëntenraad, maar omdat in Westerholm geen onderscheid gemaakt wordt tussen bewoners die zorg ontvangen en bewoners die alleen huurders zijn, is de Cliëntenraad een aantal jaren geleden omgevormd tot Bewonersraad. Ons is gebleken dat dit soms enigszins verwarrend is, vandaar deze toelichting.

Om de belangen goed te kunnen behartigen, komt de Bewonersraad eens per maand – behalve in de zomermaanden – bij elkaar om eerst gezamenlijk te overleggen en vervolgens met de directeur bestuurder en de manager wonen, werken en zorg.

De Bewonersraad heeft negen leden die de verschillende afdelingen vertegenwoordigen. Voor Bunna Arends (voorzitter), Ria de Kleijn (secretaris), Bernard Dölle en Jan van den Berg ligt het accent op het Irenehuys; Annemie Hoek en Hein Holtkamp vertegenwoordigen het Beatrixhuys en Herre Terpstra, die sinds vorige zomer lid is, het Westerhuys. Eggo Venema en Paul de Jong vertegenwoordigen de bewoners van de wijk Maarwold. Daarnaast zitten individuele leden van de Bewonersraad in projectgroepen, zoals de menucommissie en de tuincommissie.

Een speerpunt in het afgelopen jaar was het meer betrekken bij alles wat Westerholm te bieden heeft (zie elders in dit nummer TEAM HOSPITALITY) van mensen die in de wijk Maarwold wonen en zorg van Westerholm ontvangen. Ook in dit kalenderjaar is dit weer een speerpunt.

Om te weten wat er leeft onder de bewoners van Westerholm is het maandelijks spreekuur heel belangrijk: elke 3e vrijdag van de maand om 11.00 zijn Bernard Dölle en Hein Holtkamp aanwezig om vragen te beantwoorden van bewoners of mantelzorgers.

In april zal de jaarlijkse Algemene Bewonersvergadering plaatsvinden, waar we u in grote getale hopen te ontmoeten.

Het eerste lustrum van de Stichting de Vrienden van Westerholm

Door: Janita W. Rutgers-Stoker (voorzitter).

Dit jaar viert de Stichting Vrienden van Westerholm haar eerste lustrum. Opgericht in coronatijd in 2020 waren onze mogelijkheden in het begin nogal beperkt door de pandemie. Nu vijf jaren later is de situatie helemaal anders.

De drie maal per jaar georganiseerde Vrienden-concerten zijn een traditie geworden. Op de site van Westerholm zijn altijd een paar foto's te vinden van het laatste concert. Ook vinden we het leuk nieuwe bewoners met een bloemetje te verwelkomen.

In overleg met Janneke en Verona van Hospitality maken we jaarlijks een activiteiten programma, dat zich zowel in het Grand Café als in de huiskamers afspeelt. Suggesties van de bewoners zijn natuurlijk ook altijd welkom. We zijn blij dat een uitgebreid netwerk van sponsoren en donateurs ons werk financieel mogelijk maakt.

Het afgelopen jaar heeft Erna Poutsma afscheid genomen van het bestuur. Zij was vanaf het begin een toegewijde secretaris. Friso Bavinck, de boekenrecensent van Huys Magazine, heeft het secretariaat op zich genomen. Erna hebben we bedankt voor haar grote inzet voor de Vrienden. Zij was onder andere de pleitbezorger van de cliënten in de wijk.

Mocht u meer willen weten van De Vrienden, dan kunt u ons vinden op de site van Westerholm onder het kopje 'Over ons'.

Ook dit jaar hopen we velen van u op een van onze activiteiten te kunnen ontmoeten.

Janneke Sloot en Verona Duursma vormen het team hospitality. Samen zijn zij verantwoordelijk voor de activiteiten in Westerholm. Maar ze doen nog veel meer. Ze maken de weekagenda, ze organiseren bijzondere dagen en evenementen zoals: het Kerstdiner, de High Tea tijdens Pasen, de Burendag, NL doet, de zomer- en decembermarkt, de Playbackshow, Heel Westerholm Bakt, de dag van de veiligheid enz.

Verona is verantwoordelijk voor de exposities en de concerten in Westerholm. Daarnaast coördineert ze de jaarlijks terugkerende projecten zoals 'Het levensboek in stripverhaal' en 'Elkaars leefwereld kennen'. Achter de schermen is ze druk bezig als contactpersoon voor de sociale brigade, het wijkplatform, Cosis, het Clockhuys en verschillende scholen. Ze is redactielid van het Huysmagazine en is verantwoordelijk voor het Hospitality Jaarplan, de begroting en de draaiboeken.

Janneke is verantwoordelijk voor het werven, begeleiden en ondersteunen van de vrijwilligers. Tevens bezoekt ze nieuwe bewoners voor een kennismaking. Ook besteedt ze extra aandacht aan bewoners voor wie een praatje wenselijk is. Ze is zichtbaar voor de bewoners en hun naasten tijdens allerlei activiteiten.

Janneke is ondersteunend voor Onderhoud en Beheer bij afwezigheid van de huismeester en ondersteunt tevens de receptie waar nodig. Ze ondersteunt Verona bij het primaire proces en de verschillende projecten en ze bewaakt de verzorgde uitstraling van het gebouw.

Dit zijn de plannen van het Team Hospitality in de komende periode:

- NL doet vindt plaats op 15 maart. We hopen weer op een leuk aantal vrijwilligers die ons komen helpen om de openbare terrassen en buitenomgeving van Westerholm zomer-klaar te maken.

- In de middag van 26 maart presenteren we de wandeldoelen.
- We organiseren mooie concerten, waaronder drie concerten mogelijk gemaakt door vrienden van Westerholm, het eerste daarvan – het duo Keiko Sakuma en Sergiy Bolotny, viool en piano - vindt plaats op zaterdag 29 maart in de middag.
- Met Pasen organiseren we een heerlijke High Tea.
- Heel Westerholm Bakt.
- de Playbackshow.

Houdt de agenda en het bord bij de receptie in de gaten!

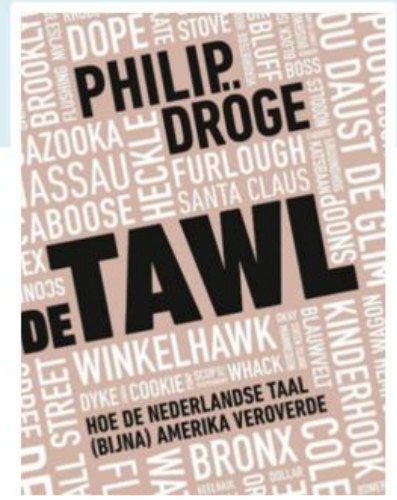
Tenslotte: heeft u ideeën voor leuke activiteiten, kent of bent u een leuke nieuwe vrijwilliger, laat het ons weten!

Boekbespreking

Door: [Friso Bavink](#)

DE TAWL. Hoe de Nederlandse taal (bijna) Amerika veroverde. Philip Dröge, Amsterdam, 2023

U heeft vast vroeger uw docent geschiedenis met enige trots horen vertellen dat de stad New York eigenlijk een Nederlandse vestiging was, Nieuw-Amsterdam heette en tot bloei kwam onder de leiding van Peter Stuyvesant. In 1664 werd de stad overgedragen aan de Engelsen, die de naam New York aan deze plaats gaven, waar toen natuurlijk best veel kolonisten woonden die de Hollandse cultuur en taal trouw bleven

Hoe is het die kolonisten en hun nakomelingen vergaan? Helemaal verengelst en opgegaan in de smeltkroes van emigranten overal vandaan? Konden zij iets van hun nationale erfgoed bewaren? Zijn er nog resten van te vinden in onze tijd? Ziedaar, de onderzoeksvragen, waarmee de schrijver-historicus Philip Dröge op de fiets (vaderlands vervoermiddel bij uitstek!) stapte en de staten New York en New Jersey doorkruiste: op zoek naar taal- en culturresten. En.. met wat Dröge aantrof weet hij toch een flink, interessant en vlot leesbaar boek te vullen, dat u vanaf nu in de Westerholmbibliotheek kunt vinden.

Wat Dröge tijdens zijn fietstocht natuurlijk het meest opvalt, is datgene wat er niet meer is; wat er in de loop van de eeuwen verdwenen en veranderd is door verstedelijking en industrialisatie. Kolonisten uit de 17de eeuw die zich in kleine nederzettingen vestigden, zouden niets van het huidige landschap herkennen. Maar toch! Tot midden 20ste eeuw waren er nazaten van de Nederlandse kolonisten die een variant van het Nederlands kenden, de Tawl: de veramerikaanse uitspraak van Taal (niet zo anders dan het Groningse 'toal'). Daarnaast zijn er talloze woorden in het Amerikaanse Engels die een Hollandse herkomst verraden.

Laten we de schrijver op zijn fietstocht langs de Hudson volgen en een paar tussenstops meemaken. Met hem komen we aan in Kinderhook. De schrijver noemt de plaats 'het epicentrum van de Tawl' (pagina 39). Natuurlijk lijkt het in niets meer op het stadje uit de kolonistentijd, maar het is de plaats waar de 8ste president van de VS (1836) vandaan kwam: Martin van Buren, een Tawl-spreker, dus met Hollandse roots. In de verkiezingscampagne werd hij 'die ouwe uit Kinderhoek' genoemd (the Old Kinderhooker), afgekort tot OK. En dat werd het symbool voor alles wat in orde, wat goed is. Tot op de dag van vandaag, all over the world! Het Nederlands was dus in de eerste helft van de negentiende eeuw nog zeker geen dode taal en buiten de stad New York was het tot ver in de twintigste eeuw de voertaal in een streek aan de oevers van de Hudson tot in New Jersey toe, waar de nazaten van de kolonisten zich vestigden.

Niet minder interessant is het bezoek van Dröge aan Suffern/Mahwah. Het is de plaats waar het talenwonder Dynely Prince eind 19de/ begin 20ste eeuw een onbekende taal hoort spreken (achteraf de Tawl) gebleken. Deze Prince heeft ervoor gezorgd dat de (spreek)taal bewaard is gebleven door een fonetische weergave vast te leggen van de gesprekken die hij met de weinige nog levende Tawl-sprekers voerde. Hier ziet u een klein fragment (kopie pagina 157).

Māin zōn wāt v' lōre wās ās
nāu ōm tāus. Nāu zāle wāi en
xūje dānbār tāit hābbe.

Mijn zoon die verloren was is
nu weer(om) thuis. Nu zullen
wij een goede en dankbare tijd
hebben.

Het onvermijdelijke einde van de gesproken variant van het Nederlands vindt Dröge in Pascack, een dorpje op de grens van New Jersey en de staat New York. Het wrange is, dat de belangstelling voor minderheden en minderheidstalen als de Tawl juist in die tijd vanuit overheid en wetenschap groeide, terwijl het aantal sprekers afnam. John Storms, overleden op 8 april 1962 in Pascack, was de laatste Tawl-spreker.

Boekbespreking

Een monument voor Haren

Door Henk Boomker

Op 15 november werd een monument in boekvorm gepresenteerd in een vraaggesprek met en een presentatie van de auteur Eppo van Koldam. Onze oud-gemeentesecretaris is bekend van zijn tientallen columns op de website van de Historische Kring Old Go en Haren de Krant.

'Haren 100+' is een kloek boek geworden, groot formaat, bijna 2 kg, 251 pagina's en zeer rijk geïllustreerd. Honderd-vijftien verhalen gebundeld als deel 24 van de Harener Historische Reeks en uitgegeven door de Harener Historische Commissie en de Harener Historische Vereniging Old Go. Een boek voor op de koffietafel. Een schatkamer voor de inwoners van Haren en de omliggende dorpen en jawel Helpman.

Nu is dit niet het eerste boek over Haren. Vanaf het eerste boekje van meester Bos, ruim een eeuw geleden, zagen tientallen verantwoorde publicaties het licht. Soms een algemene beschouwing, soms een uitgediept deelonderwerp. Maar dit boek onderscheidt zich. Over ieder huis, elke vereniging, veel personages, en diverse gebeurtenissen valt wel wat te zeggen. En niet te vergeten over het gemeentebeleid en de ruimtelijke en andere ontwikkelingen van Haren.

Telkens op 2 naastliggende pagina's beschrijft van Koldam op luchtige en leesbare wijze een onderwerp. Vanaf de 18e eeuw tot heden. Springend in de tijd en van het ene op het andere onderwerp. Met hoofdstuktitels als 'Dei roege bliksem', 'Het knaapje Abraham' of 'De geschiedenis van de Wilhelminalaan' en 'Ouderenzorg 1836'.

Wist u dat de gemeente Haren voor fl.50.000 is opgelicht? En weet u welk huis met het witte huis op de bult wordt bedoeld? Zo wordt er ook geschreven over streek- en bouwplannen en de overzwaai aan de Hoornsedijk. Daarmee krijgt veel van wat men nu nog kan zien of beleven een historisch perspectief. Vaak is dat het perspectief van de mensen die erbij betrokken waren. Wat is er gebeurd, wie waren erbij betrokken, hoe hebben zij gereageerd en hoe werd het uiteindelijk opgelost. Dankzij de toegang die de auteur had tot het Harener gemeentelijk archief, zijn kennis en speurzinnigheid in diverse andere archieven, is de historische kwaliteit van de verhalen gegarandeerd.

Haren 100+ is een boekmonument van en voor onze Harener gemeenschap. Voor die waardering behoef je zeker niet in Haren te zijn geboren. Grasduinen en lezen dus!

Elke dag een verhaaltje, maar ik bleef maar doorlezen.

Expositie – Marieke Keuning

februari t/m april 2025

Bij het verschijnen van dit Huys Magazine is er op de begane grond van Westerholm een expositie van de Harense fotografe Marieke Keuning te bewonderen. Marieke fotografeert al zo'n 35 jaar en haar foto's kenmerken zich door de ogenschijnlijke eenvoud; het lijnenspel, het abstracte en de compositie zijn vaak herkenbaar, zoals een ook handschrift dat kan zijn. Het beste zie je dat in vastgelegde landschappen en ook in de architectuur. In de jaren 0 van deze eeuw is haar werk meerdere keren te zien geweest in de open atelier routes.

Mocht u belangstelling voor één of meer foto's hebben dan kunt u dat aangeven bij de receptie.

DE HISTORIE VAN WESTERHOLM

HET KNAAPJE ABRAHAM DOOR EPPO VAN KOLDAM

De afgelopen jaren heb ik heel wat verhalen geschreven over de historie van de gemeente Haren. Meer dan honderd verhalen zijn opgenomen in het recent verschenen boek Haren 100+, maar dan 100 verhalen over Haren, Glimmen, Noorderlaren, Onnen en Helman. Een exemplaar van dat boek is opgenomen in de bibliotheek van Westerholm. Een van de verhalen gaat over

Abraham wordt in 1862 geboren in Groede. Die plaats ligt in Zeeuws-Vlaanderen. Als Abraham drie jaar is overlijdt zijn vader en na het overlijden van zijn moeder weer drie jaar later is Abraham wees. De diaconie van Groede plaatst Abraham dan bij een gastgezin. Dat zijn de polderwerker Johannes de Haaze en zijn vrouw Janna Lampe. Polderwerkers trekken door heel Nederland om dijken aan te leggen, kanalen te graven en taluds voor spoorlijnen aan te leggen. Ze leiden een ruw en armoedig bestaan en wonen in kleine woonboten of in houten keten. Johannes en Janna hebben zelf twee zoontjes: Johannes (1860) en Jelte (1864). Uit een eerdere relatie heeft Janna al een wat oudere dochter, de in 1846 geboren Catharina. Voor de verzorging van Abraham ontvangen Johannes en Janna f 40,- per jaar van de diaconie te Groede.

In 1868 is Johannes aan het werk in Haren. Daar is hij betrokken bij de aanleg van de spoorlijnen Groningen-Nieuweschan en Groningen-Meppel. Het is armoe troef in het gezin. Er moet dan ook regelmatig een beroep gedaan worden op ondersteuning. De rampspoed voor het gezin wordt compleet als Janna in 1869 overlijdt. Johannes ziet het niet meer zitten en als de polderwerkers eind 1870 vertrekken naar Woltersum om het Eemskanaal te graven, laat Johannes de drie jongens achter in Haren. Waarschijnlijk heeft hij dan al een relatie aangeknoopt met zijn stiefdochter Catharina.

Wat moet men in Haren met de drie onverzorgd achter gelaten jongetjes? De diaconie in Haren zorgt voor de eerste opvang, maar als ontdekt wordt waar Johannes gebleven is, zorgt de burgemeester ervoor dat ze op transport worden gezet naar Woltersum. De kleine Abraham wordt door de burgemeester van Ten Boer (Woltersum ligt in die gemeente) echter weer dadelijk teruggestuurd naar Haren. "Hoort niet bij het gezin van Johannes de Haaze", is zijn commentaar. "Wel waar", reageert de burgemeester van Haren en de veldwachter van Haren krijgt opdracht Abraham weer in Woltersum af te leveren. Tot zijn grote woede ontdekt de burgemeester van Haren twee dagen later dat Abraham door de veldwachter van Ten Boer weer is afgeleverd bij het armenhuis in Haren. Hoe zal een jongetje van acht jaar dat alles hebben ondergaan?

Gelukkig komt er door inschakeling van de commissarissen des Konings in Groningen en Zeeland een oplossing. Op 23 november 1871 vertrekt Abraham onder politiebegeleiding via de mede door zijn stiefvader aangelegde spoorlijn naar Rotterdam. Vandaar zal verder transport worden geregeld naar Groede. Abraham trouwt in 1891 te Vlissingen. Hij is dan machine-reparateur. Hij overlijdt – 85 jaar oud – in 1947 te Schiedam.

Kennismaken met een vrijwilliger

Door Bunna Arends

Al enige tijd is Wilbert Hoffstädt penningmeester van de Vrienden van Westerholm en sinds kort heeft hij ook het hoofdredacteurschap van het Huysmagazine op zich genomen. Hoog tijd om nader kennis te maken met deze vrijwilliger.

Wilbert is geboren in Zwolle als tweede van een gezin met zes kinderen. Vanwege het werk van zijn vader is hij een aantal keren verhuisd: de lagere school bezocht hij in Balkbrug en de middelbare school in Apeldoorn. Na het behalen van zijn einddiploma koos hij voor een opleiding aan de Pedagogische Academie, maar door het vroegtijdige overlijden van zijn moeder brak hij die opleiding af. Toen hij ook de opleiding MO-Engels vaarwel zei, moest hij in militaire dienst. Als dienstweigeraar werd hij te werk gesteld op het archief in Zwolle. Het werk daar beviel hem zo goed, dat hij, toen zijn dienstitijd erop zat, de officiële opleiding tot archivaris heeft gevolgd op de Rijksarchiefschool in Den Haag, waarbij hij de praktijkdelen in Zwolle heeft gevolgd.

Een archivaris zorgt ervoor dat archieven veilig bewaard worden, geordend zijn en vooral: dat ze betrouwbaar en toegankelijk zijn en zoveel mogelijk gebruikt worden. Heel wat mensen denken bij de term archivaris aan woorden als 'oud', 'stoffig', 'saai' en 'wereldvreemd', allemaal woorden die op Wilbert absoluut niet van toepassing zijn. Hij is een levendige prater, die met name op organisatorisch gebied een groot aantal initiatieven heeft ontplooid. De inrichting van een rijksbrede informatie/archieforganisatie en van een publiek private organisatie op gebied van werk naar werk zijn voorbeelden.

In 1990 verruilde hij het archief in Zwolle voor een baan bij de centrale directie van de Rijksarchiefdienst in Den Haag en hij verhuisde daarom naar Woerden – midden in het Groene Hart! - waar hij een blauwe maandag in de Gemeenteraad zat en jarenlang in het bestuur van de Openbare Bibliotheek. Echt enthousiast wordt hij wanneer hij vertelt over zijn betrokkenheid vanuit de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland bij het opzetten van een nieuwe archivaris opleiding in samenwerking met de Universiteit van Amsterdam, de Hogeschool daar, de ministeries van Justitie en Buitenlandse Zaken en het UWV.

Vertrek Jiska Keizer

Beste lezers,

Na een mooie periode van zeven jaar gewerkt te mogen hebben als manager wonen, welzijn en zorg, heb ik Westerholm inmiddels verlaten. De reden van mijn vertrek is dat ik een nieuwe uitdaging ben aangegaan: ik ben unithoofd van een verpleegafdeling bij het Martini ziekenhuis geworden.

Ik vond het een voorrecht om in Westerholm te mogen werken en mee te hebben mogen bouwen aan een mooie en fijne plek om te wonen en te werken.

Ik kijk terug op een periode vol mooie herinneringen, fijne contacten en bijzondere momenten en ben er trots op om onderdeel te zijn geweest van Westerholm.

Dank voor het vertrouwen dat u in mij gesteld heeft.

Ik wens u het allerbeste!

Hartelijke groet,

Jiska Keizer

De werkzaamheden bij de Centrale Directie en tijdelijk bij OCW bevielen Wilbert goed, maar de werksfeer beviel hem minder en daarom maakte hij een uitstapje naar het bedrijfsleven. Na een tijdje keerde hij toch terug naar overheid, deze keer naar het ministerie van Economische zaken, waar hij gewerkt heeft aan een samenwerkingsproject van de archieven van alle ministeries. In de laatste jaren van zijn werkzame leven stapte hij over naar de douane, een compleet nieuw vakgebied.

Al jaren voor hij met pensioen ging en in Den Haag woonde, bracht hij de weekends en vakanties in Groningen door, bij zijn grote liefde. Al voor zijn pensionering gingen zij samen in Haren wonen, vlak bij Westerholm. Wilbert's motto is dat je je naar vermogen moet inzetten voor de gemeenschap en zo is hij onder andere vrijwilliger in Westerholm geworden en zorgt hij samen met de buurt voor de plantsoenen van de Westerse Drift tussen de Wilhelminalaan en de Emmalaan. Hij is niet alleen penningmeester van de Vrienden van Westerholm en hoofdredacteur van het Huysmagazine, maar ontwerpt ook wandelingen in de buurt van Westerholm. Als u in het voorjaar één van zijn wandelingen maakt en geniet van de prachtige bollenweelde in de gemeentelijke perken, weet dan dat die bollen daar zijn gekomen op zijn initiatief!

Column Job-Jan ten Horn

Geestelijk Verzorger

Uitgeleide

Het is vrijdagochtend 9 uur en ik ben net gearriveerd en zit achter mijn laptop. Er verschijnt een collega in de deuropening.

‘Er is zo een uitgeleide, komen jullie ook?’

We lopen naar de hal en wachten daar samen met bewoners en collega’s. Het is goed om hier samen te staan. We zijn allemaal stil en het duurt even voordat er iemand komt. Sommigen schuifelen wat met de voeten, een ander zegt kort iets. Ik merk dat het onwennig voelt om samen stil te zijn en ik weet niet goed waar ik mijn blik kan laten rusten. Als de familie met de kist uit de lift komt voel ik dan ook een klein beetje een opluchting. Gelukkig, daar zijn ze. Op de kist liggen bloemen en een muziekinstrument. Het ontroert me.

Zichtbaar onder de indruk loopt de familie door de erehaag. Er zijn tranen en glimlachen. Langzaam lopen ze door naar de buitendeur. De uitvaartverzorger zegt een paar woorden die ik me niet meer kan herinneren en weg zijn ze. Op weg naar de begraafplaats, kerk of crematorium. Om afscheid te nemen en hun geliefde te eren in wie zij geweest is. Om haar een laatste groet te brengen.

Of het nou bij een uitgeleide, een uitvaart of een herdenking is; afscheid nemen gaat nooit. En dat is maar goed ook dat het niet gaat. De dood is er niet om aan te wennen. De dood laat ons de waarde van ieder uniek mens voelen, het laat ons de waarde van het leven zelf voelen. Dat zijn misschien grote woorden maar zo is het wel. Dat durf ik wel te zeggen.

Daarom is het waardevol dat we hier met elkaar aandacht voor hebben. Dat we er samen staan bij een uitgeleide. Ook al is het misschien wat onwennig, ook al weet ik niet wat ik moet zeggen, ik probeer er wel te zijn. En dat is meer dan genoeg. Dat je het probeert omdat je weet dat dit het goede is om te doen. Toch?

Medewerkers Mag ik mij even voorstellen...

Hallo, ik ben Esther Strating, 49 jaar en sinds half augustus 2024 ben ik werkzaam als directiesecretaresse bij Westerholm. Samen met mijn man Erik-Jan en drie kinderen (Norah van 21 jaar, Hugo van 19 jaar en Dione van 16 jaar) woon ik in Brittil. Dit dorpje ligt aan Zuidhorn geplakt op ongeveer 20 km van Haren. Als het niet te koud of nat is, kom ik op de fiets naar Haren. Al fietsend luister ik graag naar muziek en podcasts. Verder probeer ik wekelijks een balletje te slaan op de tennisbaan, borrel ik met vrienden en lees ik geregeld een boek.

Na mijn hbo-opleiding Informatiedienstverlening en –management (IDM) heb ik gewerkt als (inval)bibliothecaresse in verschillende openbare bibliotheken, documentair informatieverzorger en dossiervormer in een bedrijfsbibliotheek en als bibliotheektechnisch medewerker in een wetenschappelijke bibliotheek. Na 14 jaar in de bibliotheekwereld en informatieverstrekking wilde ik in 2011 wat anders en ben ik als coördinerend secretaresse gaan werken bij de SPO (Stichting voor Pedagogisch Onderwijs, gelieerd aan de RUG). Met veel plezier heb ik daar ruim 13 jaar gewerkt totdat de vacature voor deze baan op mijn pad kwam en ik

De afgelopen maanden heb ik al goed kennis kunnen maken met de collega's, bewoners en overlegorganen van Westerholm. Het is ontdekken, ervaren en uitzoeken. Een ander werkveld, nieuwe collega's, maar stapje voor stapje gaat Westerholm steeds een beetje meer bij mij horen. De sfeer is ongedwongen en iedereen is zeer vriendelijk. Dat valt me steeds weer op.

Als je meer wilt weten, aarzel niet om mij aan te spreken! Ik ben er op dinsdag, woensdag en donderdag
Esther

Esther Strating

Mag ik mij even voorstellen?

Mijn naam is Johan de Klein, ik ben 51 jaar oud en woon met mijn vrouw en drie kinderen in het prachtige Haren. Vanaf 1 mei 2024 ben ik werkzaam als "medewerker Onderhoud en Beheer" in Westerholm in Haren.

Ik ben opgegroeid in Haren. Nadat ik mijn vrouw had leren kennen, hebben we gewoond in Groningen, Leek en Harkstede maar ik verlangde toch weer terug naar waar ik ben opgegroeid en in 2014 hebben we besloten om een huis in Haren te kopen.

Ik ben altijd aanwezig op de woensdag, donderdag en vrijdag en om de week ook op dinsdag. Mijn werkzaamheden zijn vooral het oplossen van technische storingen aan de apparatuur in de appartementen, daarnaast ook het oplossen van verstoppingen en af en toe een lamp vervangen. Ook het goed werken van de persoonsalarmering en de elektronische toegang tot de woningen valt onder mijn verantwoordelijkheid.

Hiervoor werkte ik in Drachten bij hotel Van Der Valk in nagenoeg dezelfde functie, ik had het daar erg naar mijn zin, maar wilde liever dichterbij huis werken, vooral vanwege de toenemende verkeersdruk. Toen deze vacature voorbij kwam aarzelde ik geen moment en heb meteen gereageerd.

Bij mijn eerste sollicitatiegesprek had ik meteen een goed gevoel over Westerholm, de sfeer die er hangt en de vriendelijkheid van de mensen spraken mij erg aan, gelukkig was dit wederzijds en er volgde een tweede gesprek wat resulteerde in een samenwerking.

Mijn hobby's zijn voetbal, Italiaanse auto's en Koi karpers, maar met mijn kinderen heb ik het ook druk genoeg. Je mag me 's nachts wakker maken voor pepernoten of een halve kip van de markt.

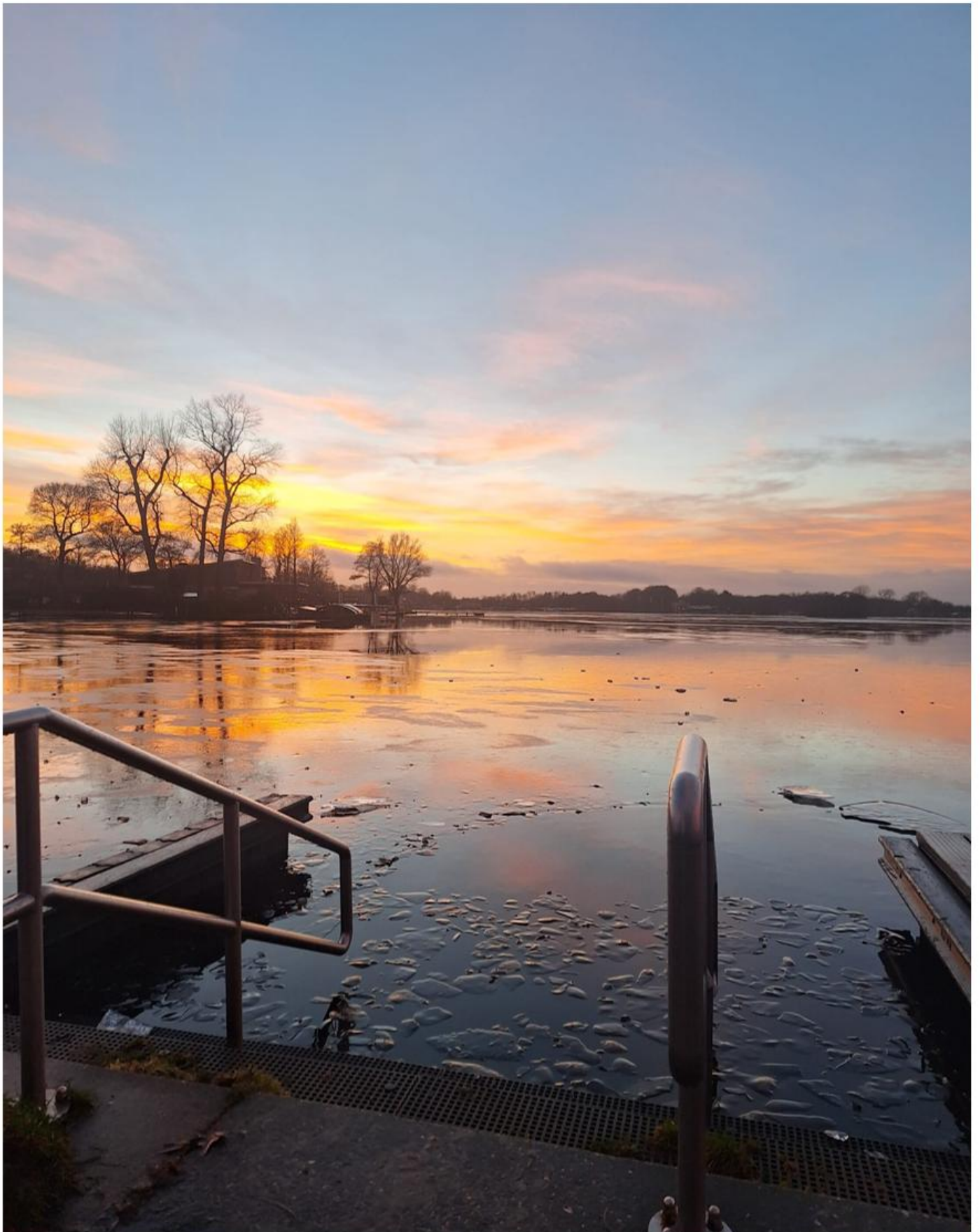

Johan de Klein

Medewerkers doen aan koudwaterzwemmen

Door Peter Dijkstra

Beste lezers,

Terwijl u heerlijk aan een kopje thee of koffie zit, met een dekentje om en het buiten misschien koud en binnen lekker warm is gebeurt er buiten, vlakbij Westerholm, bij het Paterswoldsemeer een leuke activiteit. U leest het goed, terwijl de kou om Westerholm heen waait, de bladeren van de bomen zijn gevallen en iedereen binnen zit ..... verzamelen wij ons. Een club bestaande uit gedreven koud-water-dippers die vrijwillig onder een gezonde en veilige, maar vooral leuke, groepsdruk worden mee genomen om deel te nemen aan een koud-water-dip.

Na of voor het werken komen we samen via de hiervoor gemaakte groepsapp en spreken we tijd en datum af. Uit alle hoeken komen de personeelsleden aangevlogen. Het begon ooit als een grapje, maar omdat een aantal van ons dit al eerder deed, werden we steeds nieuwsgieriger. We wilden wel, maar de drempel was hoog: het water te koud, de weg om over de drempel te stappen lang. Dit weerhield velen ervan om mee te doen, maar waar een klein clubje mee begon, is nu uitgegroeid tot een heuse 'fanbase'.

Koudwaterzwemmen is ooit gestart door Wim Hof, hij deed veel aan promotie. Met een hele levensplan eromheen als basis voor een goede gezondheid en het daarmee je beter voelen, lichamenlijk en geestelijk. Het koude water geeft je lichaam adrenaline, het is net alsof je even op nul staat en juist dat is een goed teken. Je gaat voorbereid het water in:

Stap 1 veiligheid voorop	Stap 5 ontspan je lichaam
Stap 2 warme kleding	Stap 6 doe eventueel met als voorbeeld een filmpje van <u>youtube</u> een warming up met oefeningen
Stap 3 slippers	Stap 7 Je gaat te water en geeft je eraan over. Daarbij luister je goed naar je lichaam, je grens, zodat het leuk blijft en je uitkijkt naar een volgende keer.
Stap 4 voor beginners: neem iemand mee	Stap 8 Sluit je ogen en geef je over aan moeder natuur.

Als je met elkaar bent, zorg je ook voor je naaste en support of motiveer je elkaar. Want samen doen geeft nog meer kracht en energie. Zodra je het water uitkomt,voel je je herboren en keert de warmte in je lijf geleidelijk terug. Nadat iedereen uit het water is gekomen, is het natuurlijk ook een kunst om omgekleed terug te gaan. Kleedhokjes zijn er niet, je wordt er vanzelf handig en gedreven in. Ter afsluiting drinken we heerlijk warme thee op de steiger of binnen bij het Paviljoen. Door ons enthousiasme en het delen daarvan op het werk kregen we steeds meer aanhang. Sommige lieten het bij eens maar nooit weer en anderen blijven gezellig meegaan als de agenda het toelaat. Ik vind het erg leuk om deel uit te maken van dit groepje.

Ooit ben ik ermee begonnen en heb ik door mijn enthousiasme collega's overgehaald die me eerst voor gek verklaarden. Zij huppelen en vliegen nu zelfs het water in. Een leuke groepsactiviteit die verbinding brengt door dit met elkaar te doen. Je kunt op elkaar bouwen en je voelt je veilig bij elkaar. Misschien denkt u na het lezen van dit stukje wel 'Oh dat lijkt me erg leuk om eens te zien of zelfs uit te proberen', dat laatste lijkt ons niet zo handig, misschien is het echter wel mogelijk om er eens een uitje van te maken, u veilig vanuit uw stoel in het Paviljoen, heerlijk met een kleedje op schoot bij de warme kachel en een kopje koffie, wij het water in. Wie weet krijgen we dat een keer voor elkaar, voor nu dank u voor het lezen en namens ons Westerholm Ice Dream Team een koude knuffel van ons allemaal.

Peter

Wandeldoelen: Doe mee en ontdek de buurt!

Door Wilbert Hoffstädt

Heeft u de wandeldoelkaartjes al gezien?

Misschien zag u ze tijdens Burendag vorig jaar, of las u erover in dit Huysmagazin. Hier vertel ik u kort hoe de wandeldoelkaartjes zijn ontstaan en wat we ermee hopen te bereiken. Maar vooral, hoe we u willen inspireren om mee te doen én mee te denken. Heeft u een idee voor een wandeldoel? We horen het graag!

Hoe het begon

Vaak vroegen mensen mij of ik een aantal mooie wandelroutes in de buurt kon maken. Dat leek me lastig, maar het idee liet me niet los. Tijdens een van mijn eigen wandelingen bedacht ik: hoe leuk is het om ergens naartoe te lopen en onderweg iets te ontdekken of te leren?

Zo kwamen de wandeldoelkaartjes tot leven. Elk kaartje heeft een duidelijk doel, een routebeschrijving, een kaartje en interessante informatie over het wandeldoel. We houden rekening met verschillende afstanden en zorgen dat de doelen ook toegankelijk zijn voor mensen met een rollator of duofiets. Zo kan iedereen genieten van een fijne wandeling!

Samen met buurtbewoners Michel van den Bogaert en Jeroen van Zanten en met de onmisbare steun van Dineke Katerberg hebben we dit idee verder uitgewerkt. Tijdens onze wandelingen kwamen steeds meer leuke doelen naar voren. Bijvoorbeeld om naast wandeldoelen ook uitdagende speurtochten te beschrijven.

Uw hulp is welkom!

We willen samen met u verder groeien. Heeft u een idee voor een wandeldoel? Bijvoorbeeld een plek die u mooi vindt of een verhaal dat niet mag ontbreken. Nogmaals, laat het ons weten, vertel erbij waarom dit belangrijk is om toe te voegen en wij werken het uit in het format.

In de middag van 26 maart is er een gezellige 'openingsmiddag' gepland samen met Hospitality. Tijdens deze middag voegen we nieuwe ideeën officieel toe aan de lijst. Dus, doe mee en denk mee! We horen het ook graag als u al leuke ervaring heeft met een of meer wandeldoelen!

De wandeldoelkaartjes liggen bij de receptie van Westerholm. Het werkt zo: u kiest een wandeldoel uit, neemt de betreffende kaart mee en volgt de wandelroute. Bij terugkomst legt u het kaartje weer terug voor een volgende wandelaar. Samen wandelen kan natuurlijk ook!

De wandeldoelen

Heeft u wel eens meegedaan aan een speurtocht? We hebben een leuke speurtocht van buurtgenoot Jeanette Vos opgenomen. Die speurtocht bevat ook geheugenopdrachten. Leuk én nuttig! Dat bracht ons op de gedachte dat we 40 mezenkasten in de buurt hebben hangen. Dat werd een wandeldoel: 'Vind alle 40 mezenkasten'. Afstanden variëren van 200 tot 1500 meter, gemeten vanaf Westerholm. Zo is er een perfecte wandeling voor iedereen! U kunt ook melden als een kastje kapot is, zodat Energiek Maarwold dit kan oppakken.

Maar er is meer; een wandeling naar een prachtig glas in lood kunstwerk, naar natuur, naar plekken met een bijzondere geschiedenis of huizen die gebouwd zijn in een voor Haren typische bouwstijl. We hebben nu 20 uitgewerkte wandeldoelen, en met de 40 mezenkasten erbij zelfs 60! En er liggen nog veel ideeën klaar om verder uit te werken.

Ons grotere doel? De buurt omtoveren tot een soort buitenmuseum. Hoe mooi zou het zijn als bewoners van Maarwold, Erasmusheem en de Dilgt ook meedoen? Misschien wandelen zij binnenkort hierheen voor een kopje koffie, of andersom. Zo brengen we mensen én de buurt dichter bij elkaar.

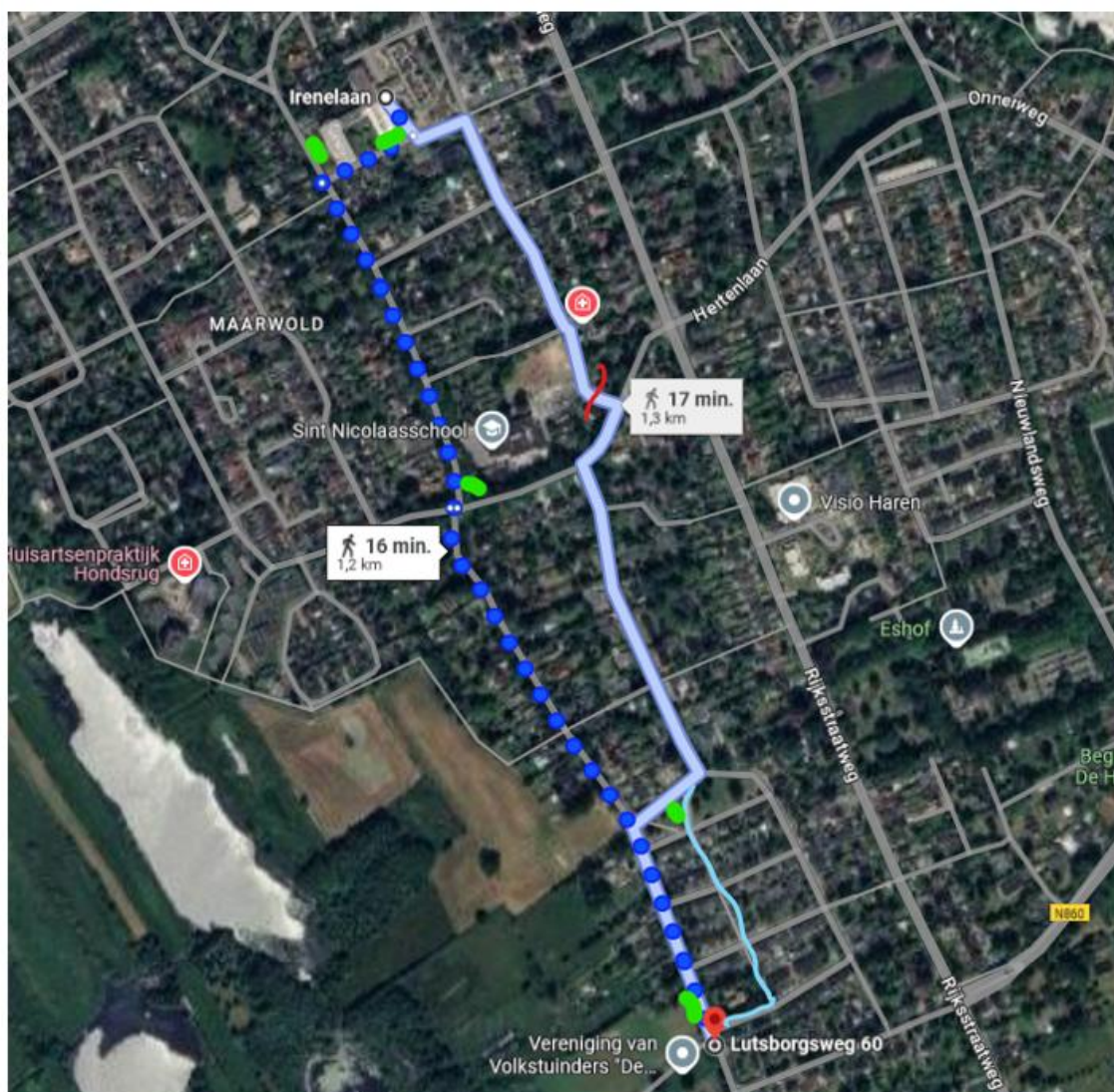

Moarweide Wandeldoel Westerholm nr. 14

Thema	Groen				
Geschikt voor:	Rollator	Rolstoel	Scootmobiel	Duofiets	
	✓	✓	✓	✓	✓

* De alternatieve route terug is bij het rode streepje geblokkeerd voor rollator, rolstoel, scootmobiel of (duo)fiets.

Route	De start is vanaf ingang Westerholm. Naar het doel is 1,2 km. Het doel is de achter de bibliotheek gelegen met meidoornhaag afgeschermdde bloemenweide. Bankjes zijn in het kaartje met groen aangegeven.
-------	---

Mede mogelijk gemaakt door Vrienden van Westerholm

“Vestigt U te Haren, waar ge buiten woont en zoo ge wilt werkt en leeft in het zoo nabije Groningen.”

Een kort verhaal over de jaren '20 en '30 huizen in Haren

Door: Jeroen van Zanten, Westerse Drift 36, Haren

Westerholm ligt in een woonwijk met veel jaren '20 en '30 woningen. Ook elders in Haren zijn veel huizen uit deze periode te vinden. Verantwoordelijk voor deze uitbreidingen was burgemeester Derk Boerema. Meteen na zijn aantreden sprak Boerema de ambitie uit om van Haren een dorp te maken voor 'de beter gesitueerde forenzen'. Hij werd in deze ambitie gesteund door enkele vooraanstaande Groningse ondernemers, zoals Albert Willem Niemeyer, directeur van de gelijknamige tabaksfabriek in Groningen, die in 1920 aan de Rijksstraatweg de villa de Vennen liet bouwen, waar tegenwoordig Stichting Groninger Landschap hoofdkantoor houdt.

Boerema richtte zich overigens niet alleen op rijkere burgers – begin jaren '20 zette hij zich ook in voor de bouw van het tuindorp, een woonwijk voor spoorwegpersoneel. De zogenaamde 'tuindorpen' werden in die tijd als zeer vernieuwend en vooruitstrevend gezien. Als nieuw bedachte 'woonwijken' kenmerkten ze zich door lage eengezinswoningen met een voor- en een achtertuin, diepe tuinen. Het ontbreken van stedelijk verleidingen zoals kroegen, en de sterke nadruk op het gezinsleven moesten bijdragen aan de vorming van een fatsoenlijk, burgerlijk karakter. Om de bereikbaarheid van de nieuwe woonwijken te garanderen, werd er een elektrische tramlijn aangelegd van Groningen naar De Punt.

In 1935 overleed Boerema plotseling en leek er een einde te komen aan zijn voortvarende uitbreidingsplannen. Zijn opvolger, de jonge dertiger Hubert Jan Hendrik Nauta, bleek evenwel de ambities voor Haren met zijn voorganger te delen en zette veel van de door Boerema begonnen initiatieven door. Vlak na zijn aantreden riep hij Groningers op zich in Haren te vestigen: 'Waarom zoudt gij wachten met buiten wonen, tot gij binnen zijt? Vestigt U te Haren, waar ge buiten woont en zoo ge wilt werkt en leeft in het zoo nabije Groningen.'

Het is aan Boerema en Nauta te danken dat Haren een lommerrijk villadorp is geworden en bijna honderd jaar later nog steeds zo in trek is als woonplaats voor 'de beter gesitueerde forenzen'. De voortvarendheid waarmee beide burgermeesters in de jaren '20 en '30 de woningnood wilden oplossen, heeft er ook voor gezorgd dat Haren een plaats is waar voorbeelden te vinden zijn van voor die tijd zeer moderne en progressieve bouwstijlen, het dorp kent maar liefst 70 rijksmonumenten.

Wie stappen zet in Haren ziet al snel voorbeelden van de Amsterdamse school, in rode, soms hardgebakken, bakstenen opgetrokken huizen, met bijzonder metselwerk en ronde elementen. Maar ook andere Nederlandse architectuurstromingen uit de jaren '20 en '30 zijn in Haren te vinden. In de omgeving van Westerholm zijn enkele huizen bijvoorbeeld ontworpen in de stijl van de zogenaamde Delftse School. Deze school stond voor een terugkeer naar traditionele Nederlandse architectuur en vormde een reactie op het 'modernisme' van Berlage. Typische elementen uit de Nederlandse bouwkunst uit de Gouden Eeuw, zoals klok- en trapgevels en hoge symmetrische ramen, werden – in sobere en gestileerde vorm – opnieuw geïntroduceerd. Overal in Haren zijn hier voorbeelden van te vinden, in de Wilhelminalaan (Wandeldoel Westerholm nr. 9), Oosterweg, Stationsweg en Weg voor de Jagerskampen.

Opmerkelijk aan de vooruitstrevende bouwprojecten in Haren in die jaren is dat ook veel jonge Groningse architecten de kans kregen. Het Groningse architectenduo Jan Kuiler en Lucas Drewes bijvoorbeeld, tekende niet alleen de beroemde villa De Dobbe aan de rijkstraatweg, maar ontwierp ook het met rietgedekte landhuis direct tegenover Westerholm aan de Westerse Drift (nummer 95) in Amsterdamse en Bergense stijl. Een andere talentvolle Groningse architect die in Haren opdrachten kreeg was Jo Boer. Boer was verantwoordelijk voor het ontwerp van de villa Het Uilennest aan de Stationsweg, in opdracht van de heer B. van Borssum-Waalkes, directeur van het Noord-Nederlands Reclamebureau. Het huis uit 1928 is inmiddels een rijksmonument vanwege de expressieve vormgeving, het opvallende materiaalgebruik en de bijzondere ornamentiek. Boer bouwde de villa op een verhoging, met daarvoor een diepe tuin, die oorspronkelijk als moestuin in gebruik was. Aan de achterzijde van het huis lag een bloementuin met boomgaard.

Oprachten in Haren boden jonge Groningse architecten niet alleen de kans om te experimenteren met nieuwe bouwstijlen, maar ook de mogelijkheid om tijdens de crisis in de jaren '30 financieel het hoofd boven water te houden. De architect Tonnis Klaas van Eerden uit Ten Boer, die enkele villa's in de Wilhelminalaan en Westerse Drift ontwierp en liet bouwen, schreef hierover in zijn autobiografie: 'In 1932 begon ik ook in Haren voor eigen rekening te bouwen ... Dit heeft tot 1942 geduurd, waarbij boven het gewone honorarium vooral in de laatste jaren behoorlijk winst werd gemaakt. Zo konden we zonder zorgen (financieel dan) door de verdere oorlogsjaren heen komen.' Van Eerden verkocht de twee-onder-een-kap villa's voor rond de tienduizend gulden en een derde hiervan was pure winst.

Na de oorlog was dit afgelopen, zowel met deze winsten als met het experimenteren in bouwstijl. De schaarste, de acute woningnood en de wens om Nederland snel weder op te bouwen zorgden voor een nieuwe zakelijkheid. Snel en goedkoop bouwen werd de maatstaf en grondstoffen en arbeid waren te kostbaar om zich in de jaren vijftig nog langer de 'frivoliteiten' uit de jaren 20 en 30 te kunnen permitteren. Allemaal begrijpelijk – de loop van de geschiedenis is onverbiddeijk en veranderende ideeën over vooruitgang en moderniteit kennen geen genade. De waardering voor wat door burgemeester Boerema als een stap voorwaarts voor Haren werd gezien, kwam pas achteraf, de lommerrijke lanen en de expressieve bouwstijlen uit de jaren '20 en '30 geven Haren nu zijn karakter.

Bronnen:

Marc Antrop, e.a. 'Het Interbellum: Tuinwijken en sociale huisvesting', uit België in kaart: de evolutie van het landschap in drie eeuwen cartografie, (Brussel 2006) Hein Bekenkamp, 'Historie Haren', <https://www.drenthemagazine.nl/historie-haren>

T.K van Eerden, Het leven en werk van T. K. van Eerden, https://www.bolks.nl/stamboom/Leven_en_werk_TK_van_Eerden_080702.pdf

Rita M.H. Overbeek en Marieke van der Heide Jo Boer (1895-1971): architect uit het Noorden. (Groningen 2006)

Wat groeit en bloeit er in de tuin?

Door Linda Goes

<http://www.detuinenvanharen.nl>

De tuin van Westerholm is het hele jaar mooi. Van het vroege voorjaar tot zelfs in de winter is er genoeg te zien. De tulpen en blauwe druifjes zorgden afgelopen jaren al voor een waar kleurenspektakel in het voorjaar en dit jaar komt daar nog een echte voorjaarsklassieker bij: de

Narcissen

Vrijwilligers en bewoners voegden afgelopen najaar twee nieuwe soorten toe aan het beplantingsplan van Westerholm, namelijk narcis 'Winston Churchill' en narcis 'Brackenhurst'. Narcis 'Winston Churchill' is een trosvormige en heerlijk geurende narcis. Het zijn dubbelbloemige, roomwitte bloemen met een saffraangeel hartje. Per steel bloeien meerdere bloemen. Dankzij de geur, het weer- en vraatbestendige karakter en mooie voorkomen werd deze narcis bekroond met de RHS Award of Garden Merit!

Narcis Brackenhurst is een meer klassieke, gele narcis met een grote kroon en een eigenwijs oranje hartje. De trotse vorm en niet te missen kleuren maken dit een echte blikvanger in het voorjaar! Leuk weetje: veel insecten gebruiken deze stevige bloem als schuilplaats tegen wind en regen.

Helaas houdt niet iedereen van gele bloemen. Ze worden vaak gezien als overheersend in de tuin. Daarom werden geel en oranje de afgelopen jaren vaak weggelaten in beplantingsplannen. Gelukkig is er nu een kentering gaande. Want het zijn fantastische contrastkleuren die bijvoorbeeld blauw en paars nóg mooier uit laten komen. Met een beetje gevoel voor verhoudingen en combinaties geeft een toefje geel of oranje net dat extra beetje pit aan een tuin!

Wat groeit en bloeit er in de tuin?

Helleborus orientalis

Helleborus orientalis staat ook wel bekend als nieskruid of lenteroos. Samen met de kerstroos (Helleborus niger) is het de meest toegepaste Helleborus in tuinen. Fijngewreven plantendelen van Helleborus geven een prikkelend gevoel aan de neus, waardoor de naam is ontstaan. Vroeger werd het wel gebruikt in een mengsel voor snuiftabak, of om boze geesten of ziektes uit te niezen. Tegenwoordig niet meer: alle delen van de plant zijn erg giftig, dus het wordt sterk afgeraden om hier zelf mee te experimenteren.

Helleborus is een prachtige plant voor de winter- en voorjaartuin. De Nederlandse namen geven het al aan: sommigen bloeien al in december. Helleborus orientalis begint meestal iets later, vanaf eind januari mag je de eerste bloemen verwachten. Doordat hij al zo vroeg bloeit, is het een belangrijke voedselbron voor de eerste bestuivers. Zo kan je op een milde winterdag ook hommels zien rondvliegen op zoek naar eten. De Helleborus is één van de weinige planten die op dat moment aan die behoefte kan voldoen!

Wat groeit en bloeit er in de tuin?

Brunnera macrophylla 'Jack Frost'

Eveneens een vroege bloeier is Brunnera macrophylla 'Jack Frost'. Bij ons ook wel bekend als het Kaukasisch vergeet-mij-nietje. Deze bosplant heeft kleine, blauwe bloemen maar is vooral een geliefde tuinplant vanwege het zilverkleurige blad dat ieder donker hoekje oplicht en een fraai contrast geeft met andere planten. Het is ook een fijne bodembedekker die de groei van onkruiden onderdrukt. Hij bloeit van april tot mei en wordt vaak toegepast onder bladverliezende bomen en heesters of als schaduwplant.

Volgens de legende gaf God aan alle planten een naam. Maar toen hij dacht klaar te zijn, riep een klein blauw bloempje: "Oh Heer, vergeet-mij-niet!" God zei toen: "Zo zal je heten". Dit verhaal kent meerdere variaties en is in vele landen bekend: sommigen kennen het ook als een Griekse legende met Zeus in plaats van de christelijke god. Maar de kern van het verhaal blijft krachtig overeind: ook al zijn de bloemen klein, ze zijn zo mooi en lieflijk dat je ze niet mag vergeten. Gelukkig is dat niet gebeurd in de tuin van Westerholm, daar is dit leuke plantje op meerdere plekken terug te vinden in de mooiste combinaties!

De bibliotheek van Westerholm

Door Betty Holtkamp

De bibliotheek is inmiddels vast onderdeel geworden van Westerholm. Zij wordt alom geprezen voor de kwaliteit van de collectie en daarvoor mogen we Betty Holtkamp en Annemie Kroese dankbaar zijn. Hieronder volgt een stukje van Betty over de huidige stand van zaken.

Wat fijn dat er zo veel gebruik gemaakt wordt van de gezellig bieb in Westerholm. En dan te bedenken dat we alle boeken gekregen hebben en iedereen ze gratis mag lenen!

Maar nu is er een klein probleempje ontstaan: Hendrik Groen was heel goed vertegenwoordigd in de bieb. Iedereen kent denk ik wel een boek uit de reeks, of de TV serie die een paar jaar geleden is verschenen. Wat een heerlijke verhalen over het bejaardentehuis en alle belevenissen die Hendrik meemaakte. Hendrik wist de boel op stellen te zetten en hield de gemoederen wel bezig! Al was hij op leeftijd, het bleef in wezen een kleine deugniet.

Het probleem is nu dat hij ervandoor is. Hij haalt vast een poets met ons uit. Zou hij genoeg gehad hebben van onze bieb in het Beatrixhuys? Zou hij zich verstopt hebben in de bibliotheekkasten van onze lezers? Zou u nog eens willen kijken of u hij zich misschien ook in uw boekenkast verstopt heeft? We missen hem erg.

Wij kregen onlangs een hele serie Baantjer boeken binnen. Ik heb natuurlijk direct gevraagd of inspecteur De Cock (met ck!) er misschien een onderzoek naar wilde doen, maar zijn antwoord was "Daar houd ik me niet mee bezig, ik zet me alleen in voor serieuze zaken! Vandaar mijn vraag of u nog eens wilt gaan zoeken.

Wij zijn erg blij met uw ingebrachte boeken. Maar we willen wel graag gangbare hedendaagse literatuur. Wij "oudjes" gaan met onze tijd mee! Uw boeken zijn nog steeds van harte welkom!

Een wandeling met Mevrouw Gé Bos-Oosting

Door Aadie van Duuren

Als Positieve Gezondheid, Burenhulp en Gezond Oud ter sprake komen, denk ik altijd meteen aan mevrouw Bos. Omdat het dagen achter elkaar regende en wij niet samen naar buiten konden, hebben we een wandeling door haar leven gemaakt.

Mevrouw Bos is geboren in Meedhuizen en is nu 92 jaar. Zij komt uit een hardwerkend, fijn gezin, met drie kinderen, een jongen en twee meisjes. Toen zij acht jaar was, brak de oorlog uit. Je kon in die tijd en in de naoorlogse jaren niet dromen over wat je later wilde worden en wat je wensen waren. Je moest meewerken in de kruidenierswinkel, maakte lange dagen en had weinig tijd voor jezelf. Naar school gaan was er niet bij.

Toen haar vader een schoenwinkel en -reparatie bedrijf begon, werkten ook haar broer en zus mee. Mevrouw Bos heeft goede herinneringen aan die tijd, er heerste een harmonische sfeer. Militairen die vlakbij gelegerd waren brachten op maandag kapot schoeisel en haalden dat vrijdag vlak voor het verlof weer op in de werkplaats. Ze dan dronken dan vaak samen koffie drinken en zo heeft mevrouw Bos haar man leren kennen. Tot haar trouwen heeft zij in de winkel meegeholpen. Dat ze heel creatief was, bleek wel uit hoe zij de winkel omtoverde in kerstsfeer.

In deze periode van hard werken zonder tijd voor zichzelf heeft zij zichzelf leren breien en handwerken. Tot op de dag van vandaag breit en borduurt zij graag voor mensen die dicht bij haar staan, zoals bijvoorbeeld haar huishoudelijke hulp en onze zwangere collega, die een mooie trui kreeg voor haar zontje. Mevrouw Bos straalt als ze het over haar handwerk-activiteiten heeft. Met ondersteuning van familie en een klein beetje van Westerholm komt zij ook gemakkelijk de dagen door.

De Kerk is belangrijk, het geloof biedt haar houvast. Het koffiedrinken na afloop is voor haar ook van betekenis. Met de kerk vormen de dagopvang Cosis en het Clockhuys een vaste driehoek waarbinnen zij zich beweegt. Bewegen vindt zij belangrijk. Vroeger deed ze aan volksdansen en aan Tai chi in het Boeremapark. Dat lukt helaas niet meer, maar mevrouw Bos is iemand die kijkt naar wat ze nog wel kan en doet nu Yoga en dansen met ondersteuning van een stoel. Fantastisch. Door haar driehoek heeft zij veel leuke contacten. Bij de dagopvang van Cosis organiseerde zij tot een paar jaar geleden leuke activiteiten. Op donderdagen was er de Stamtafel, zij deed spelletjes en bracht lekkere dingen mee en vooral had zij aandacht voor de mensen daar. Wat haar het meest is bijgebleven zijn de Sinterklaasavonden. Zo verrast als de mensen waren door de cadeautjes, het drinken en het lekkers (dat zij vaak uit eigen zak betaalde). Nog steeds ontmoet mevrouw Bos deze mensen in de Supermarkt waar zij boven woont.

Met haar positieve instelling en met hulp van haar oude bekenden is mevrouw Bos gezond oud geworden. Met trots en voldoening kijkt zij naar de foto van drie generaties vrouwen.

De zelfredzaamheidskoffer

Door Annemarijn Wilts

In de afgelopen jaren zijn er grote veranderingen gaande in de zorg. De toenemende zorgzwaarte en het tekort aan zorgpersoneel stellen ons voor nieuwe uitdagingen. Tegelijkertijd vragen deze ontwikkelingen ons om anders te kijken naar zorg: van 'zorgen voor' naar 'zorgen dat'. Vanuit deze gedachte is de 'zelfredzaamheidskoffer' ontwikkeld.

Wat is de zelfredzaamheidskoffer?

De zelfredzaamheidskoffer is een verzameling van handige hulpmiddelen die speciaal zijn geselecteerd om dagelijkse activiteiten eenvoudiger te maken. Vanaf 2025 wordt de koffer stap voor stap uitgerold. Het doel is om te ondersteunen bij het behouden van de zelfredzaamheid, zodat wie daar baat bij heeft zich minder afhankelijk voelt van hulp van anderen.

Wat zit er in de koffer?

De koffer bevat diverse hulpmiddelen die kunnen ondersteunen bij veelvoorkomende handelingen:

- **Druppelbril & Eyot minim**: Ideaal voor het makkelijk en precies toedienen van oogdruppels of ooggel.
- **Pillensplitter**: Handig om tabletten netjes en veilig te halveren.
- **Handy Leg**: Een slimme hulp voor het aantrekken van steunkousen zonder moeite.
- **Grote schoenlepel**: Vergemakkelijkt het aantrekken van schoenen zonder dat u hoeft te bukken.
- **Rugwasser**: Voor een beter bereik en comfort bij het wassen van uw rug.
- **Zeepverdeler**: Voor eenvoudige en juiste dosering van zeep tijdens het wassen.
- **Tenenwasser en -droger**: Voor het grondig schoonmaken en drogen van uw voeten, vooral tussen de tenen.
- **Knopenhaak en ritsopener/-sluiter**: Voor het makkelijker openen en sluiten van kleding.
- **Sokaantrekker**: Maakt het aantrekken van sokken eenvoudiger, zonder te hoeven bukken.

'Voor wie is de koffer bedoeld?

De zelfredzaamheidskoffer is er voor iedereen die zelfstandig wil blijven in het dagelijks leven, met of zonder zorgbehoefte. De hulpmiddelen zijn eenvoudig in gebruik en geschikt voor allerlei situaties.

Wilt u meer weten?

Wilt u meer weten over de zelfredzaamheidskoffer of hoe u er gebruik van kunt maken? Neem dan contact op met Amanda Luchies via a.luchies@westerholm.nl of het centrale nummer van Westerholm 050-5342122.

Waard om te weten

In deze nieuwe rubriek in het Huys Magazine treft u korte alinea's met daarin informatie die de moeite waard is om te weten.

- De fontein/molensteen bij de ingang: deze zal dit voorjaar door onze hovenier aan de praat geholpen worden en worden beheerd zodat de roestvorming niet meer tot storingen zal leiden. En wij kunnen genieten zoals de bedoeling was.
- Vorig jaar maart heeft er een zeer geslaagd evenement verzorgd door de Oekraïense gemeenschap in Groningen plaatsgevonden. De opbrengst van de collecte is die keer naar Sociale Brigade gegaan om er wat moois voor te doen voor de Oekraïne. Er zijn schoolspullen voor gekocht en die zijn daar hoogstpersoonlijk naar toe gebracht. Op de website van de Brigade, www.SocialeBrigade.com, is daarover meer te vinden.
- Voor iedereen in de wijk is er een start gemaakt met het inrichten van een laagdrempelige burenhulp. Bedoeld voor eenieder die behoefte heeft aan een beetje hulp bij zaken die 'even' niet lukken of kunnen. In de digitale versie van Haren de Krant heeft daarover een artikel van de initiatiefnemer, Paul Oostinga, gestaan. Mocht bij u de nood aan de man zijn of wilt u juist graag af en toe iemand met raad en daad terzijde staan, dan kunt u dat melden bij de receptie van Westerholm. Dat kan natuurlijk ook digitaal: receptie@westerholm.nl.
- Per 1 maart start Meike Megens als opvolgster voor [Jiska Keizer](#). We hopen en rekenen op een leuk stukje van haar hand in het volgende nummer van het magazine
- In het volgende nummer ook een uitgebreider stukje over de medewerkers van [Cosis](#) die hier nu sinds oktober 2024 helpen. De medewerkers die begonnen zijn helpen bij de diensten in onder meer de keuken en het Grand Café (dienstenservice). Rond deze tijd zijn ook mensen uit de ambachtsgroep gestart, deze maken op aanvraag of om te verkopen in bijvoorbeeld de winkel, met zorg gemaakt. De winkel is gevestigd in de Kruit en Kramer.
- De redactie van het Huys Magazine is sinds begin januari versterkt met Marjon Beckers, in het volgende nummer zal zij iets meer over zichzelf (laten) zeggen maar hier alvast een paar steekwoorden: Eigen website www.marjonbeckers.nl, ze was docent MBO, is –kijk vooral een keer op haar website – kunstenaar en heeft een [Labradoodle yessy](#).

Project "Elkaars Leefwereld leren kennen"

Door Verona Duursma, Coördinator Hospitality en Welzijn

Dit jaarlijks terugkerende project (een samenwerking tussen Westerholm en de Sint Nicolaaschool in Haren) is in 2019 gestart. Het project sluit aan bij een van de kerndoelen binnen het onderwijs, namelijk burgerschapsvorming. Zoals de titel al aangeeft is het doel dat de kinderen van de St. Nicolaaschool en bewoners van Westerholm elkaar leren kennen.

Bedankt dat wij jullie huis hebben mogen zien en jullie een paar vragen mochten stellen. We vonden het erg leuk om jullie verhalen te horen. We hopen dat jullie het ook leuk vonden. Jullie hebben een erg leuk huis en leuke inrichting. We hopen dat jullie nog lang en een gelukkige tijd daar zullen beleven.

Na een zenuwachtige start met een verlegen voorstelrondje komen de gesprekken al snel gezellig op gang. De kinderen hebben voor sommige bewoners een tekening of chocolade meegenomen en dat vonden de bewoners ontzettend leuk.

Wij hadden het heel gezellig, want we hadden veel gelachen en gepraat. We hadden veel goede verhalen en een paar pepernoten als tussendoortje. 😊 Meneer van Noorden was heel aardig tegen ons en gaf veel goede antwoorden. Op een gegeven moment hadden we geen vragen meer maar hadden we alsnog een goed gesprek gehad. We vonden het heel jammer toen we al zo snel weg moesten want het was superleuk!!! We vonden zijn tekeningen en schilderijen ook heel spectaculair. We hopen dat meneer van Noorden het ook gezellig had. En we hopen dat we nog een keer langs mogen komen.

Toegevoegd zijn een paar van deze leuke reacties van de kinderen n.a.v. het bezoek aan de bewoners van Westerholm.

Het was superfijn dat we langs mochten komen. de tijd vloog supersnel voorbij. En het was een verrassing dat uw man er ook was. Wij vonden het heel leuk om te zien hoe jullie leven. Het waren leuke verhalen om te horen en wij hopen dat jullie het leuk vonden.

Na een introductie op school over aspecten rond oud worden/zijn, de zorg, de bewoners, het wonen en leven in Westerholm, waren de kinderen klaar voor het bezoek. De ruim 50 leerlingen van groep 7 van de Sint Nicolaaschool bezochten, in kleine groepjes een aantal bewoners van Westerholm op het eigen appartement.

Bedankt dat we mochten komen!
Het was leuk en gezellig.
We hebben leuk gekletst.
En we hebben goede antwoorden gekregen. En we hebben lekker gegeten.
Wij kregen leuke vragen van jullie.
We hebben ons vermaken.
En een leuk appartement \ huis. En we werden fijn ontvangen

De kinderen werden zelf ook goed verwend met koekjes en snoepjes. De tijd vliegt voorbij en de meeste kinderen geven aan dat ze nog lang niet uitgepraat zijn. Een goed teken, het was een gezellige geslaagde middag. Er zijn een aantal kinderen die vragen of ze nog weer een keer op bezoek mogen komen. Natuurlijk mag dat. De kinderen hebben alle bewoners naar aanleiding van het bezoek een kort briefje geschreven.

heel leuk dat we bij u mochten komen u heeft een mooi appartement en u heeft de vragen heel goed beantwoordt de koekjes waren heerlijk en de chocolademelk en het water waren verrukkelijk we zouden graag nog een keer langs komen u heeft veel over het verleden vertelt we vonden het nogmaals heel gezellig dat we mochten langs komen en het was heel leuk

Uit de oude doos, in het vervolg zal de Redactie telkenmale één of meer pagina's uit een eerder nummer van het Huysmagazine of voorganger uit het verleden opnemen. Onderstaande pagina komt uit Heden nr. 1 uit 2015. Tien jaar geleden dus.

De 4 Mijl van Groningen

Team-Westerholm geeft acte de présence

Na weken van voorbereiding was het dan eindelijk zo ver: 12 oktober 2014, de 4 Mijl van Groningen. En Westerholm ging daar met een team aan meedoen.

Achter de schermen was er druk gewerkt vooraf. Het inschrijven, de lijst samenstellen van wie wel of niet meedoet, hiervoor hadden we een mooie flyer door het huis laten gaan met daarop de uitnodiging om mee te doen. Uiteindelijk kwamen we terecht op 16 deelnemers. Er moet voor zo'n evenement altijd veel geregeld worden.

Draaiboek

Ik heb een soort draaiboek gemaakt, met hier alles in verwerkt wat nodig was en hoe wat te doen op weg naar de 4 Mijl. Het leuke hiervan is de inbreng van iedereen en dat je dan met elkaar het leukste er uithaalt. Zo werd besloten dat we in Haren na afloop nog een klein feestje zouden hebben. Met Inez ben ik om de tafel gegaan om wat leuks te bedenken dat klein en makkelijk is. Samen hebben we een leuk menu samengesteld. Zo kreeg het steeds meer vorm.

Eigen shirt

Ook werd er bedacht dat we met een eigen shirt gingen lopen met daarop een mooi logo. Na een tip van Janneke nam ik contact op met een bedrijf. Na weken heen en weer gmail en toen het logo bekend was en alles rond was, kregen we een dag van tevoren een tas vol mooie shirts binnen. Zo konden we de lijst met punten afstrepen: shirts, feestje na afloop, de tijd en verzamelplek.

Klaar voor de start

Op zondag 12 oktober verzamelden we ons in Westerholm en na het uitdelen van shirts en een kopje koffie of thee te hebben gedronken, gingen we richting start. Zo gingen we ons klaarmaken voor het hardlopen.

De route

In het begin loop je als groep bij elkaar maar meer en meer ging ieder in zijn eigen tempo verder. De route liep door Haren via de Rijksstraatweg en zo richting het centrum van Groningen, waar op de Vismarkt de finish was. Hier kregen we een flesje sportdrink en een medaille voor het meedoen. Daarna verzamelden we ons bij de Westerhaven, vanwaar we per pendelbus terug naar Haren zijn gegaan.

In Haren werden we door Pieta, Gre-ann en Sanne verwelkomd met een drankje op een mooi dienblad. Nadat iedereen zich even had opgefrist, werd er koffie geschonken en een drankje gedronken. Toen heb ik nog even een woord gedaan mede namens Thea, Diana, Trijnie en Ferdi, en iedereen bedankt voor de gezellige middag. Alle renners kregen een goodiebag en de vrijwilligers een mooie zonnebloem. Toen werd het lopend buffet klaar gezet met heerlijke hapjes en drankjes. Zo hebben we een leuke middag afgesloten. Er is ook nog een mooie groepsfoto genomen. Ook werd nog bekend gemaakt dat Quinten de snelste renner van het Westerholmteam was.

Mede namens Thea, Diana, Ferdi en Trijnie, nogmaals dank aan alle renners.

Peter Dijkstra

Gedichtenminiaturen

door John Laar

Esther Jansma (dichter 1958-2025)

Esther Jansma was van professie archeologe, met als specialisatie dendrochronologie, het dateren van hout aan de hand van jaarringen. Het begrip "tijd" heeft haar bijzondere aandacht. Een boom staat op een bepaalde plaats en haar leven valt af te lezen aan de jaarringen. De overstap naar een mensenleven ligt voor de hand. Onze plaats in de tijd ligt ook vast en de seizoenen gaan ook aan ons niet ongemerkt voorbij.

Word

Overall is water en alles zingt, wolken
bewegen in de diepte van plassen
op straten die de wolken niet kennen
en de hemel heeft geen weet van de aarde
vingertoppen van de bomen, die van gevoel
dat sterft in de herfst en er nu nog is
zijn klankkastjes voor al die vingers van regen
overall schuilen mensen en iemand
loopt door de tijd die al bijna verdwenen is
koud watergetokkel op het gezicht
en weet: de wolken weten niet van de regen
en het water weet niet van de bladeren
waaruit het muziek slaat, ritmes, taal
en de snelle zilveren aanrakingen
die leven heten en beweging
kennen de druppels op mijn gezicht niet
en straks ben ik dit alles allemaal.

Bespreking: De gedachte dat de natuur geen weet heeft van de dingen “straten die de wolken niet kennen en de hemel die geen weet heeft van de aarde”, de klaarblijkelijke onverschilligheid van de natuur die haar eigen gang gaat, kom ik bij meerdere dichters tegen. Nooteboom: “een ochtend vol gesprekken van vogels, taal die ik niet spreek” en “de doden uit mijn gezelschap” en als hij de voorwerpen op het strand ziet: “We hebben in de regel geen communicatie lijntje met onze omgeving”. De dichteres noemt in een interview zichzelf een “voddenman”, een verzamelaar van resten en momenten (zo is dat ook in haar beroep). In dit gedicht, lijkt mij, wordt ook een moment vastgelegd. De dichter staat onder een boom en zij schuilt voor de regen. Je herkent in het gedicht de cyclus van de regen. De zon verdampt het water en valt in de vorm van regen weer terug op aarde. Een aardrijkskundele! Maar nu komt de dichter in actie en worden we een onderdeel van een kosmisch gebeuren: “De vingertoppen van de bomen zijn klankkastjes voor al die vingers van regen, overal schuilen mensen. Water waaruit muziek ontstaat, de druppels op mijn gezicht die leven heten en beweging vormen”. De dichter eindigt met: “dit ben ik allemaal”. De natuur lijkt misschien onverschillig, maar ik ben er een levend onderdeel van. Daarmee is de titel van het gedicht uitgelegd. Alles is in beweging, ook al merken we dat niet altijd.

Het is prachtig hoe in één mooie poëtische zin, in één moment het leven op aarde getypeerd wordt. Over het gedicht valt meer te zeggen dan wat ik erin gelezen heb. Dat is vaak het bijzondere aan gedichten. Ze laten meerdere interpretaties toe. Wellicht een uitdaging voor de lezer!

Ikjes* door mevrouw Holtkamp

Bewoner van Beatrixhuys

Daar zit een luchtje aan

Een vrouw vraagt aan een goede bekende wat voor after shave hij gebruikt, ze vindt het zo heerlijk ruiken. De kennis antwoordt: "Ik weet niet precies wat ik nu op heb, maar mijn dochter werkt in

een parfumeriezaak en krijgt veel proefflacons!" Dan vraagt hij: "Wat doet jouw dochter eigenlijk?"

"Tja, die zit in de wegebouw, in 't asfalt!"

Lieve Opa

Onze kleinzoon is op bezoek. Opa moet hem vaak iets verbieden. "Niet met de schoenen op de bank, niet in de vensterbank staan, niet met je vingertjes in het stopcontact." "O, o", verzucht opa, "Als jij alle dagen hier zou zijn, wat zou ik je dan vaak moeten corrigeren." Waarop kleinzoon antwoordt, met een diepe zucht: "Ja opa, wat zou dat fijn zijn!"

* Een Ikje is een persoonlijke ervaring of grappige anekdote in weinig woorden. In de vaste Ikjes-rubriek van de NRC zijn de lezers de auteurs van de ikjes.

Bleekneus

Ik voel mij niet zo fit vandaag. Zou ik wat onder de leden hebben?

M'n vriendin, die toevallig langs komt, vindt ook dat ik er wat bleekjes uitzie. Vanavond maar eens op tijd naar bed.

Ik verwen mijzelf voor het slapen gaan met een lekkere crème uit een proefpakketje dat ik onlangs van een gerenommeerde parfumerie heb gekregen.

De volgende morgen kijk ik in de spiegel. Ik snap niet waarom mijn vriendin mij de vorige dag wat bleekjes vond, ik zie er toch heel gezond uit, heb zelfs een lekker kleurtje.

Ik was mijn handen. Gek, ik zie een witte en een bruine hand. Hier klopt iets niet. Het bruin wil er ook na flink boenen niet af. Ik snap er niets van. Plotseling dringt het tot mij door dat ik met die bruine hand gisteravond mijn gezicht ingesmeerd heb.

Ik vis het lege proefzakje uit de prullenmand en zet mijn bril op. Dan valt het kwartje. Het blijkt een zelf bruinende crème te zijn.

Arie

Samen met mijn kleinzoontje ga ik naar de zorgboerderij. Het is er altijd gezellig en hij kan zich hier urenlang vermaken. Ik ga op een bankje in de zon zitten naast een wat oudere dame, ook een oma, denk ik. Kleinzoontje komt enthousiast met z'n pasverworven vriendje langs. Ik vraag hem: "Hoe

heet jij?" Hij antwoordt: "Arielaatat!"

Ik vraag het nog maar eens, het jochie lijkt mij niet van allochtone afkomst, ik zal zijn naam wel niet goed verstaan hebben. En weer is zijn antwoord: "Arielaatat."

Mijn buurvrouw verklaart: "Hij heet Arie de Vries, maar z'n moeder roept de hele dag: "Arie laat dat!"